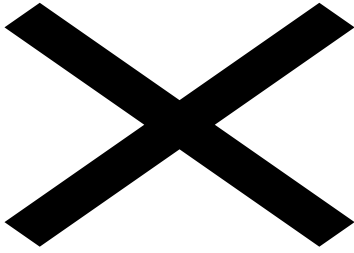

IMPLICARE, ZÂMBETE ȘI MULTĂ CAFEA

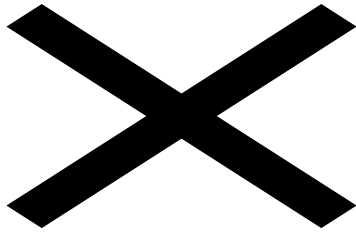
Raluca Pințoiu

Deseori, suntem puși în situația de a ne confrunța cele mai mari temeri, cele mai grandioase ambiții și de a ajunge în vârful ierarhiei sociale. Citim, mergem la teatru, în parc sau la concerte, învățăm să acceptăm oamenii și să ne cunoaștem cele mai de seamă valori. Societatea este un loc surprinzător, aflat în permanentă schimbare, unde indivizii pot fi cuantificați, povestiți sau eliminați din jocul social. Raluca Pințoiu este o tânără de 20 de ani, care studiază sociologia la Universitatea din București, în anul II, specializarea pe care a ales-o fiind Resurse Umane.

Prietenii îi spun Jinki, pentru că este pasionată de cultura coreeană, învățând singură limba; întreține un dialog intercultural permanent cu tinerii de acolo, împărtășindu-și afinitățile și preocupările. La prima vedere, o persoană timidă și relativ introvertivă, Jinki se dovedește a fi caldă și empatică după ce o cunoști.

Prima ei zi la facultate a fost un haos emoționant: studenți veniți din toate colțurile țării pentru a-și uni mințile întru folosul științei și buneii funcționări a societății. Forfotă într-o zi de toamnă liniștită. Culorile pământii ale naturii, mirosul de cafea dulce și clădirea micuță ce aduce mai degrabă cu un muzeu decât cu o instituție de învățământ sunt elementele ce te aduc în atmosfera academică. Fire creativă, dar pragmatică în același timp, Raluca s-a integrat cu ușurință în grupa din care făcea parte. Zâmbea cu căldură tuturor și numai ea era cea care ne aducea diminețile de octombrie în sala de curs cu energie și entuziasm. Când ceața umbrea pământul acoperit de frunze galbene și cerul săruta copacii cu ploaie măruntă, o surprindeai pe Jinki venind în grabă să înfrunte greutățile sociologiei: birocrăția și orice fel de orientare sociologică, Weber la dîneu cu Marx și sinuciderea anomică erau cele mai „delicioase” subiecte ale zilei. Pasiunile ei nu se limitează doar la oameni și învățarea facilă a limbilor străine. Raluca este o persoană departe de a fi nihilistă. Crede în propriile valori, în lumea în care trăim, în drepturile și obligațiile studenților, de aceea a candidat la funcția de coordonator de PR în Asociația Studenților de la Sociologie și Asistență socială. A câștigat alegerile și acum își dedică timpul ajutându-i pe studenți să evolueze, să își găsească valori în care să creadă și să se dezvolte.

Cu abilitatea de a lucra în programe precum Photoshop, ea este cea care își redactează afișele pentru diferite campanii, lucrând cât se poate de eficient cu a sa echipă. Maxim Gorky afirmă că: „Prin însăși firea sa omul este un artist. El caută să aducă pretutindeni în viața sa, într-un fel sau altul, frumosul”. Se spune că simțul estetic este unul dintre lucrurile care ne ajută să ne autodepășim, dobândind roluri de creatori de lumi, de fantezie și grandoare. Jinki este una dintre tinerele care știu să recunoască finețea și lucrul bine făcut. Pe lângă faptul că este creatoare de frumos, ea însăși este model, participând la diferite prezentări, unde capătă un altfel de experiență cu oamenii. Visează să călătorească, să intre în contact cu alte culturi și să exploreze toate deliciale lumii.

Puternică, independentă și hotărâtă, nu se abate niciodată de la scopul său. Știe să găsească un echilibru în viața ei pentru a le putea face pe toate. Nu regretă nimic, trăiește în prezent, iubește oamenii și încearcă să își pună amprenta într-o societate frivolă, lipsită de originalitate și inspirație. Un exemplu de frumusețe interioară, de bunătate, spontaneitate și curaj, Raluca ne îndeamnă să spunem mereu ce simțim. În cercul său de prieteni, are simțul umorului și oricine vrea s-o aibă în preajmă. Modestă când vine vorba de a-și asuma meritele, muncește pentru fiecare succes și nu renunță atunci când greșește. Odată cu studenția, a deprins gustul cafelei și al insomniilor, a lecțiilor fără sfârșit și a serialului care te ține trez până la seminarul de la 10. Parcă uneori putem gestiona timpul în favoarea noastră, îl putem manipula... asta până în sesiune, evident. Începi curajos cu primul capitol, într-o luni dimineață, știind că ai examen în următoarea zi.

Citești prima pagină, a doua, a douăzeci și noua și observi că este trecut de miezul nopții, iar tu ai terminat un sezon din „Game of thrones”. Nimic nu este mai frumos, totuși, decât anii în care timpul este un aspect irelevant, muzica o binecuvântare și iubirea beatitudine universală.

În concluzie, aș vrea să închei cu un citat a lui Jean- Jacques Rousseau, care spunea că: „Tineretea este timpul de a învăța înțelepciunea”, întrucât spațiul academic ne oferă posibilitatea să devenim persoane de valoare, să ne formăm o conduită înaltă și să ne punem în permanență întrebări despre lumea în care viețuim, despre oamenii din jurul nostru și despre frumusețea lor.

IRINA VASILE

Facultatea de Sociologie și Asistență socială